vůle založiti právo ve smyslu § 56 odst. 4 živn. řádu osob, kterým by jinak takový nárok nepříslušel.

Z toho jde, že obrat »k dědictví povolaní descendenti« znamená toliko, že jen oni descendenti nabývají živn. oprávnění normovaného v 4. odst. § 56 živn. řádu, kteří by byli jako zákonní dědicové povoláni, a nikoliv také oni, kteří pouze na základě testamentu se stali dědici.

Vzhledem k těmto vývodům bylo uznati námitku stížnosti, hájící opačné stanovisko, bezdůvodnou; že by pak nezletilí Pavel K. a Anita H. byli zákonnými dědici zemřelé Sáry G., stížnost netvrdí, a zůstává proto výrok žal. úřadu, že chybí zákonný požadavek pro další provozování živnosti podle § 56 odst. 4 živn. řádu na účet těchto osob, neotřesen.

Č. 9449.

Zdravotnictví. — Stavební právo: * Státní úřady zdravotní nejsou podle zák. č. 332/20 příslušny k tomu, aby k odstranění zdravotních závad nařizovaly stavební úpravy.

(Nález ze dne 29. října 1931 č. 15.564.)

Věc: Josef P. v P. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o zdravotní závady.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem osp-é v B. z 10. listopadu 1927 bylo st-li nařízeno, aby zřídil u svého záchodu nepropustnou betonovou žumpu dostatečně velkou, betonovou deskou nebo dobře přiléhajícím fošnovým příklopem řádně krytou, a to ve vzdálenosti aspoň 1 m od hranice sousedovy, jak to ustanovuje slezský stavební řád, a aby do této žumpy svedl pomocí drenáží také odpadové vody z prasečích chlívků, a dbal toho, by obsah žumpy byl včas vyvážen, aby nepřetékal. — Nař. rozhodnutím byl tento výměr v cestě instanční potvrzen.

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané musil nss v prvé řadě zkoumati, zda osp v B., v poslední stolici min. zdrav., byly oprávněny vydati st-li příkaz v nař. rozhodnutí obsažený. Žal. úřad opírá příkaz ten o ustanovení zák. č. 332/20, jímž stanoveno, že o výkon zdravotní policie obstarávané dosud v samostatné a přenesené působnosti obcemi má pečovati stát (§ 1). Péči tu obstarává stát úřady uvedenými v § 26 zák. č. 236/22. Tyto úřady byly by podle § 3 zák. č. 332/20 příslušny k vydání rozhodnutí, o něž jde, jen tehdy, kdyby záležitost, jíž rozhodnutí to se týče, byla záležitostí zdravotní policie, která podle dosud platných předpisů v oboru tom patřila do samostatné neb přenesené působnosti obce. Byla tedy zákony č. 332/20 a č. 236/22 přenesena na státní úřady uvedené v § 26 posléz cit. zák. jen ona působnost, která specielně příslušela obcím v oboru policie zdravotní, tudíž působnost, již obce vykonávaly jako orgány policie zdravotní podle příslušných ustanovení obecního zřízení (§ 27 bodu 5 slez. obec. zříz. z 15. listopadu

1863 č. 17 z. z. slez. a §§ 3 a 4 zák. o organisaci veř. zdravotní služby z 30. dubna 1870 č. 68 ř. z. Tato působnost nezahrnuje v sobě veškerou kompetenci obcí, která se vůbec nějak dotýká zájmů zdravotních, nýbrž jen onu, která jim byla svěřena jako orgánům vykonávajícím policii zdravotní včetně určitých funkcí zdravotnických, které obce konaly v přeneseném oboru působnosti. Z toho plyne, že na stát nebyla přenesena působnost obcí, jež jim náležela v oboru policie stavební podle příslušných ustanovení stav. řádů, neboť třeba při výkonu ustanovení těch přicházejí často v úvahu i ohledy zdravotní, přece nelze říci, že výkon jich příslušel obcím z toho důvodu, že vykonávaly policii zdravotní.

Že zákony mezi oběma druhy policie rozlišují, toho dokladem jest právě § 27 obec. zříz. slez., jenž přikazuje obcím jednak policii v příčině zdraví (bod 5.), jednak policii ve příčině staveb (bod 9.).

Ovšem § 4 zák. č. 332/20, jenž příkladmo vypočítává agendy, které všeobecným ustanovením předchozího paragrafu byly přeneseny na stát, uvádí pod čís. 1 lit. c) také zdravotní policii, týkající se staveb, což zdálo by se nasvědčovati tomu, že úřady, které za stát tuto funkci vykonávají, mohou vydávati také stavebně policejní příkazy k odstranění stavebních závad v ohledu zdravotním. Tento výklad však nebyl by v souhlase se zákonem, neboť v souvislosti s ustanovením předchozího § 3 dlužno předpis ten vykládati tak, že jím přenesena byla na stát ona působnost obcí, jež jim ohledně bytů a staveb vůbec atd. příslušela jako úřadům policie zdravotní, nikoliv jako úřadům stavebním. Z uvedeného patrno, že státní úřady, vykonávající policii zdravotní, nejsou povolány k tomu, aby prováděly ustanovení stav. řádů, třeba ustanovení ona byla dána v zájmu odstranění určitých zdravotních závad. Tím ovšem není řečeno, že úřady ty závad takových vůbec všímati si nemusí, neboť, i když úřady ony nemohou samy nařídit stavební úpravy za účelem odstranění shledaných zdravotních závad, přece mají na základě své zdravotně-policejní funkce povinnost, aby za účelem nařízení takových úprav oznámily shledané zdravotní závady příslušným stavebním úřadům.

Poněvadž nař. rozhodnutí, pokud nařizuje st-li určité stavební úpravy zařízení záchodového a chlévského, je rozhodováním o otázkách upravených slez. stav. řádem z 2. června 1883 č. 26 z. z. (§§ 70 a 50), které podle částky VIII. tohoto řádu přísluší do kompetence obcí a podle toho, co svrchu uvedeno, na úřady státní přeneseno nebylo, je rozhodnutí to pro nedostatek kompetence žal. úřadu nezákonným. Tím padá i výrok žal. úřadu o včasném vyvážení žumpy, který předpokládá, že st-li bude pravoplatným výrokem stav. úřadu uloženo, aby žumpu takovou zřídil, což se dosud nestalo.

Č. 9450.

Učitelstvo. — Zaměstnanci veřejní: * Ustanovení § 17 zák. č. 286/24 o krácení odpočivných požitků platí podle § 27 odst. 1 téhož zák. i na učitele veř. škol obecných a občanských.

(Nález ze dne 29. října 1931 č. 15.656.)